

Mål T-126/95

Dumez mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Kommissionens vägran att inleda ett förfarande om fördragsbrott —
Talan om ogiltigförklaring — Passivitetstalan — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (tredje avdelningen) av den 13 november 1995 ..... II - 2865

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Rättsakter mot vilka talan kan föras — Kommissionens vägran att inleda ett förfarande om fördragsbrott — Omfattas inte (EG-fördraget, artiklarna 169 och 173 fjärde stycket)*
2. *Passivitetstalan — Fysiska eller juridiska personer — Underlåtenhet mot vilken talan kan föras — Underlåtenhet att inleda ett förfarande om fördragsbrott — Avvisning (EG-fördraget, artiklarna 169 och 175)*

1. En talan om ogiltigförklaring som väcks av en fysisk eller juridisk person mot kommissionens vägran att inleda ett förfarande om fördragsbrott gentemot en medlemsstat skall avvisas.

Talan kan inte föras mot denna vägran dels eftersom kommissionen enligt artikel 169 i fördraget tillerkänns ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller att inleda ett sådant förfarande, dels — med beaktande av att ett negativt beslut skall bedömas i förhållande till den begäran som det utgör ett svar på — eftersom syftet med den begäran som vägran är ett svar på är att kommissionen skall utfärda ett motiverat yttrande, vilket i sig är en rättsakt som inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring.

2. En passivitetstalan som väcks av en fysisk eller juridisk person och som syftar till att få fastställt att kommissionen, genom att besluta att inte inleda ett förfarande om

fördragsbrott gentemot en medlemsstat, har avstått från att avgöra i strid med fördraget skall avvisas.

I artikel 175 avses för det första den passivitet som det utgör att avstå från att avgöra eller ta ställning och inte att det antas en rättsakt som skiljer sig från vad de berörda hade önskat eller ansåg nödvändigt. En talan om ogiltigförklaring förutsätter för det andra att det föreligger en skyldighet för den berörda institutionen att agera, på ett sådant sätt att det åberopade avståndet strider mot fördraget.

Det framgår emellertid av artikel 169 i fördraget att kommissionen inte är skyldig att inleda ett förfarande enligt denna bestämmelse, utan att den i detta hänseende förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning som medför att enskilda inte kan begära av denna institution att den skall besluta på ett visst sätt.